

До того, як любов у світ прийшла

П'єр Ронсар

До того, як любов у світ прийшла
І теплим сяйвом хаос освітила,
В нім плавала планет незмірна сила
Без ладу, і без форми, й без числа.

Так і душа несміливо жила,
Без ладу й форми у мені бродила,
Поки любов її не озорила,
Коли з очей ти сяйво розлила.

І, скорений любові верховенством,
Дух у мені наповнився блаженством,
В думках моїх вогонь заплomenів.
Любов дала життя, і рух, і силу,
І душу відродила осмутнілу –
Її любовний племінь відігрів.

Переклад: Ф. Склера